

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Urto/2/2012
Identifikačné číslo spisu:	9012899800
Dátum vydania rozhodnutia:	12.09.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Toman
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9012899800.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12. septembra 2012, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v konaní o uznávaní a výkone cudzieho rozhodnutia, o odvolaní odsúdeného Q. N. , proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, z 27. júna 2012, sp. zn. 1 Ntc 7/2012, rozhodol

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného Q. N. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 27. júna 2012, sp. zn. 1 Ntc 7/2012, podľa § 12 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) s poukazom na § 17 ods. 1 zákona vyslovil, že uznáva rozsudok Krajského súdu Korneuburg, sp. zn. 622Hv 14/10d, zo dňa 17. januára 2011, v časti ktorým bol občan Slovenskej republiky Q. N., nar. XX. X. XXXX v M., trvale bytom V., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Justizanstalt Hirtenberg, Rakúska republika, ktorým bol uznaný za vinného:

v bode A./ I./ II/. zo zločinu sčasti dokonanej, sčasti nedokonanej ťažkej a profesionálnej krádeže, sčasti vlámaním podľa § 127, § 128 ods. 1 č. 4, § 129 č.1, § 130, posledný prípad § 15 Trestného zákonníka Rakúskej republiky,

v bode C./ z prečinu ohrozenia telesného zdravia ako účastník podľa § 12, druhý prípad, § 89 (§ 81 ods. 1 č. 1) Trestného zákonníka Rakúskej republiky,

v bode D./ zo zločinu pokusu o odpor proti štátnej moci podľa § 15, § 269 ods. 1, prvý prípad Trestného zákonníka Rakúskej republiky,

v bode E./ z prečinu ublíženia na zdraví z nedbanlivosti podľa § 88 ods.1, ods. 4, druhý prípad (§ 81 ods. 1 č. 1) Trestného zákonníka Rakúskej republiky, to všetko na skutkovom základe uvedenom v napadnutom rozsudku.

Za to bol podľa 2. trestnej sadzby § 130 Trestného zákonníka Rakúskej republiky pri uplatnení § 28 ods.

1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Krajský súd v Bratislave v napadnutom rozsudku vyslovil, že podľa § 17 ods. 1 zákona sa tento rozsudok rakúskeho súdu vykoná na území Slovenskej republiky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na výkon tohto trestu odňatia slobody zaradil odsúdeného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odsúdený Q. N.. Podstata dôvodov jeho odvolania spočívala v tom, že sa domáhal vykonania celého trestu odňatia slobody v Rakúskej republike. Argumentoval tým, že vo výkone trestu v Rakúsku si podal žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a v súčasnej dobe čaká na rozhodnutie rakúskeho súdu. V odvolaní zároveň namietal, že rakúskym súdom bol pre výkon trestu zaradený do prvej nápravnovýchovnej skupiny a rozsudkom Slovenskej republiky bol zaradený pre výkon trestu do druhej nápravnovýchovnej skupiny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného Q. N. nie je dôvodné.

Krajský súd v Bratislave rozhodol na základe riadne zisteného skutkového stavu veci a v plnom súlade so zákonom, pričom odvolací súd sa stotožnil aj s právnou argumentáciou uvedenou v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

K odvolacím námietkam odsúdeného možno len uviesť, že boli Najvyšším súdom Slovenskej republiky vyhodnotené ako nedôvodné, nakoľko rozhodnutie súdu o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia má svoj presný procesný postup a vyžaduje splnenie prísných, dokonca taxatívne vymenovaných materiálnych podmienok uvedených v zákone č. 549/2011 Z.z. z 2. decembra 2011, účinného od 1. februára 2012, ktorým sa súd prvého stupňa riadil, konkrétne ustanovenia zákona rešpektoval a zákonom požadované úkony vykonal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v danej veci ako súd odvolací len dodáva, že citovaný zákon ustanovuje pravidlá, podľa ktorých iný členský štát než členský štát, v ktorom bola dotknutá osoba odsúdená, uznáva a vykonáva rozsudky na svojom území. Súčasne platí, že vo vzťahu k všeobecnej procesnej úprave (Trestný poriadok) ide o špeciálnu právnu úpravu, a teda aplikácia tohto zákona predpokladá subsidiárne použitie Trestného poriadku.

K odvolaciemu dôvodu odsúdeného, že nesúhlasí s vydaním na výkon trestu na územie Slovenskej republiky, platný a novo účinný zákon jednoznačne stanovuje v § 6 ods. 3 požiadavky na súhlas odsúdeného s odovzdaním výkonu rozhodnutia. Na rozdiel od režimu podľa Dohovoru o odovzdávaní odsúdených osôb z 21. marca 1983, v rámci ktorého bol súhlas odsúdeného základnou podmienkou pre odovzdanie výkonu rozhodnutia do iného štátu, v režime rámcového rozhodnutia a teda aj zákona č. 549/2011 Z.z., sa súhlas odsúdeného nevyžaduje, ak ide o odovzdanie rozhodnutia do členského štátu, ktorého je odsúdený občanom alebo má v ňom obvyklý pobyt. Nakoľko odsúdený Q. N. je občanom Slovenskej republiky a na území Slovenskej republiky má i trvalé bydlisko, správne a v súlade so zákonom rozhodol krajský súd, keď uznal rozsudok rakúskeho krajského súdu a zároveň vyslovil, že odsúdený trest vykoná na území Slovenskej republiky.

Nepochybil súd prvého stupňa ani v prípade, keď vo výroku uznávacieho rozsudku vyslovil, že odsúdený Q. N. vykoná trest v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Právna úprava rakúskeho Trestného zákonníka týkajúca sa zaradenia odsúdených do výkonu trestu, je odlišná od slovenskej právnej úpravy a dáva priestor inému orgánu, aby o tom rozhodol, preto rozsudok Krajského senátneho súdu Korneuburg zo dňa 17. januára 2011, sp. zn. 622 Hv 14/10d, takýto výrok ani neobsahuje.

Ako je už vyššie konštatované, keďže aplikácia zákona predpokladá subsidiárne použitie vnútroštátneho

predpisu, správne a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., Krajský súd v Bratislave zaradil odsúdeného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z pohľadu vyššie uvedeného sú odvolacie námietky odsúdeného Q. N. irelevantné, a ako také ich odvolací súd nemohol akceptovať. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odsúdeného Q. N. zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.